

rammebetingelser frem for politisk detailstyring.

Umiddelbart kan vi jo kun klappe i vores hænder over, at dette mål, som vi i årevis har arbejdet på, nu også er blevet regeringens. Desværre må jeg så samtidig sige, at jeg nogle gange har på fornemmelsen, at vi lægger lidt forskelligt indhold i ordene. Vores tanker har i hvert fald hele tiden haft som klar forudsætning, at når man nedlagde selektive støtteordninger, skulle pengene, der derved blev frigivet, anvendes til generelle forbedringer for erhvervslivet, og det har jo mindst talt ikke været tilfældet for den nuværende regerings vedkommende.

Tværtimod har man pålagt erhvervslivet nye skatter og afgifter og omkostninger i milliardklassen, som har belastet vores internationale konkurrenceevne hårdt. Det tema vil jeg vende tilbage til.

Vi er naturligvis tilfredse med, at regeringen følger op på finanslovaftalerne for 1995 og 1996 om lempelser af virksomhedernes administrative byrder. Det er hårdt tiltrængt med sådanne forenklinger, og vi synes nok, at erhvervsministeren har forsøgt at trække tiden lovlig længe, men nu ser det da omsider ud til, at der er ved at komme noget konkret ud af alle løfterne med tilsagnet om, at alle 28 forslag i princippet gennemføres, og med den køreplan, der blev fremlagt herfor i december måned.

Hele det arbejde glæder vi os meget til at være med til at gennemføre, og vi håber, at det kan komme til at gå så hurtigt, som virksomhederne fortjener det – og det er hurtigt.

Vi står også med en anden vigtig opgave foran os inden for samme genre, som regeringen også belyser i redegørelsen for 1995, og det er at styrke selvstændighedskulturen i Danmark, at øge motivationen for at blive selvstændig. Relativt set har vi bundrekord i Europa med hensyn til etablering af nye virksomheder, og som om det ikke var slemt nok, ligger vi også ekstremt lavt, når man sammenligner overlevelsesseraterne for de nystartede virksomheder.

De nye virksomheder er jo dem, som skal danne morgendagens kæmper og sørge for, at vi fortsat kan være med blandt verdens allerrigeste lande. Det er dem, der skal sikre fremtidens velfærd. Derfor er det en bunden opgave at sikre fornyelsen af dansk erhvervsliv ved at styrke selvstændighedskulturen. Derfor håber vi, at regeringen mener det, når den skriver, at det er et af de fremtidige, vigtige emner.

Men det virker lidt besynderligt, at man tilsyneladende helt ser bort fra skattesystemet i denne sammenhæng, for det er og bliver jo et faktum, at det skal kunne betale sig, hvis man skal påtage sig den ekstra risiko, det er at blive selvstændig. Der bliver ikke flyttet mange grænser, fordomme og barrierer med hensyn til at drive egen virksomhed, hvis man ikke indser det.

Vi mener, at den manglende iværksætterlyst skal angribes ud fra fire hovedvinkler: uddannelsesmæssige, administrative lettelser, skattemæssige ændringer og fjernelse af konkurrenceforvridende forhold.

De to sidstnævnte vinkler, skattemæssige ændringer og fjernelse af konkurrenceforvridende forhold, har regeringen ikke ønsket at give nogen nævneværdig placering i erhvervsredegørelsen. Jeg håber ikke, det er, fordi regeringen afviser ændringer på disse områder. Men hele denne debat får vi jo mulighed for at komme dybere ned i under forespørgselsdebatten på tirsdag.

Midt på side 10 står der fem lidt kryptiske linjer. Der står:

»Regeringen vil også arbejde for, at de mange regionale aktører indgår i et tættere samspil om iværksætterpolitikken. Den offentligt finansierede rådgivning bør koordineres og varetages regionalt, så iværksætteren får en let indgang til rådgivning, information og sparring. De færreste iværksættere ved jo i begyndelsen, hvad det vil sige at drive egen virksomhed.«

Derfor vil jeg gerne spørge: Er disse fem linjer udtryk for, at man nu vil til at opbygge endnu en rådgivningsfunktion og store nye regionale iværksættercentre, som overlapper det arbejde, som allerede gøres af amterne, kommunerne og staten? Det fremgår langtfra tydeligt, hvad der nærmere tænkes på, hvad man vil nedlægge af eksisterende ordninger, og hvordan man vil sikre, at der ikke bliver tale om endnu mere ressourcekrævende og endnu mere bureaukratiske ordninger end de nuværende. Lidt af svarene kan findes i regeringens regionalpolitiske redegørelse, men der er mange, uendelig mange løse ender i hele den sag, som Folketinget forhåbentlig får langt bedre belyst.

Hænger disse fem kryptiske linjer også sammen med regeringens ønske om at styrke TIC, således at TIC ikke alene skal være informationsformidler, men også rådgivende? Denne tanke er vi inderligt imod i Det Konservative Folkeparti. TIC har endnu ikke formået at løse den opgave, det hidtil har haft, med nogen syn-